

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Att.: Steen Loiborg

03-11-2005
90.38/PET

Udkast til bekendtgørelse om offentliggørelse af afgørelser i klage- og tilsynssager på sundhedsområdet – J. nr.: 2004-16110-16

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 20. oktober 2005, fremsendt udkast til bekendtgørelse om offentliggørelse af afgørelser i klage- og tilsynssager på sundhedsområdet til høring.

Ved, Lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, høringsprocedure i februar 2005 afgav Farmakonomenes forening høringssvar af 10. februar, der vedlægges. Foreningens holdning til offentliggørelse af Patientklagenævnets afgørelser er fortsat uændret, hvorfor der ligeledes henvises til det tidligere høringssvar.

Ministeriet konkretiserer i bekendtgørelsens § 3, hvad der forstås som alvorlig og gentagen kritik. § 3, stk. 1 nr. 1 og nr. 3 vedrører sundhedspersoner omfattet af autorisationslovene og berører derfor ikke konkret farmakonomer.

Farmakonomenes forening er imidlertid betænkelig ved bekendtgørelsens § 3 stk. 1 nr. 1, der indeholder en hjemmel til offentliggørelse af sager, hvor Patientklagenævnet alene på baggrund af mistanke om udvist forsømmelse kan offentliggøre sin kritik.

Det er Farmakonomenes foreningens holdning, at der ved offentliggørelse af denne type afgørelser er risiko for en glidebane effekt. Foreningen frygter, at senere ændringer til hovedloven vil bevirke, at uautoriserede sundhedspersoner, som eksempelvis farmakonomer, ligeledes føres ind under bestemmelsen om offentliggørelses alene på baggrund af mistanke. Hertil bemærkes, at autoriserede sundhedspersoner ved en sådan offentliggørelses hjemmel stilles væsentligt dårligere end mistænkte efter strafferetsplejen

Bekendtgørelsens § 3 stk. 1 nr. 2 drejer sig om tilfælde hvor *"...sagen giver yderligere grundlag for at indskærpe sundhedspersonen at være mere omhyggelig og samvittighedsfuld i sit fremtidige virke."* (jf. Bekg. Nr. 885 af 4-11-2003, § 15, stk. 1 nr. 4). Denne bestemmelse omfatter i høj grad farmakonomer, idet det er efter denne ordlyd, at Patientklagenævnet hyppigst rejser kritik mod farmakonomer.

Af samme grund får de i bekendtgørelsen foreslåede offentliggørelsestilfælde den betydning, at alle sager rejst mod farmakonomer herefter ville skulle offentliggøres.

En sådan udvikling tager Farmakonomforeningen stærk afstand fra.

Hele formålet med en offentliggørelse er iflg. Ændringsforslag til Lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet af 11. maj 2005, ”...at give patienterne et bedre grundlag for at anvende de valgmuligheder, sundhedsvæsenet giver med hensyn til valg af egen læge, speciallæge og sygehus m. m.”. Vi mener, som allerede beskrevet i vedlagte hørings svar af 10. februar 2005, at formålet med loven fortabes, såfremt farmakonomer omfattes af offentliggørelsen.

Patienternes ”bedre valgmuligheder” efter offentliggørelse er alene illusorisk, i hvert fald for så vidt angår det frie valg af farmakonom.

Patienterne ville, for at opnå reelle valgmuligheder, i praksis være nødsaget til at tjekke navneskiltet på den farmakonom der kalder den ventende patient op til skranken. Genkender patienten herefter navnet på farmakonom fra offentliggjorte Patientklagenævns afgørelser, kan patienten trække sit ønske om ekspedition tilbage og fremsætte ønske om ekspedition af anden farmakonom eller dreje om på hælen og vælge et andet apotek – en situation der forekommer grotesk for alle parter.

Der foreslås i udkastet, at afgørelserne lægges ud på nettet med frittekstsøgnings muligheder blandt andet under internetadressen www.sundhed.dk. En sådan søgemulighed vil betyde, at afgørelserne vil dukke frem hos bruger af internetadressen blot der er søgt på et enkelt ord i afgørelsen f.eks. ”hjertemedicin”.

Det er Farmakonomforeningens opfattelse, at en sådan tilfældig offentliggørelse ikke er hensigten med princippet om åbenhed i sundhedssystemet. Derfor bør søgemulighederne gøres mere konkrete og dermed mindre umiddelbart tilgængelige.

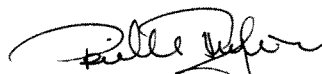
Farmakonomforeningen mener ikke, at bekendtgørelsen indeholder en tilstrækkelig tydeliggørelse af hvilke garantier sundhedspersonerne har i tilfælde af fejloffentliggørelse. Der må således ske en konkretisering i bekendtgørelsen af, hvordan tilfælde af forkert offentliggørelse klares, sådan at sundhedspersonen opnår tilstrækkelig ”rensning” af sit navn og rygte.

Indenrigs- og Sundhedsministeren har udtalt i ministeriets pressemeddelelse af 13. maj 2005, at ”formålet med loven ikke er at hænge enkeltpersoner unødigt ud for mindre fejl eller enkeltstående tilfælde.”

Med venlig hilsen

Susanne Engstrøm
Formand

Pernille Thykier
Faglig konsulent